

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

پرستنده: توماج

۱۱/۰۱/۱۰

مینا حق شناس

یار و یاور جنبش رهائی زنان درگذشت

سحرگاه امروز مینا پس از چندین سال جدال مرگ و زندگی با بیماری جانکاه سرطان سرانجام ما را ترک کرد تا از این پس با خاطره پر قدرت او یادش را جاودانه کنیم. بسیاری از فعالان جنبش زنان و جنبش کمونیستی و انقلابی ایران و افغانستان او را با نام نسرين و ستاره می شناسند. او سال هائی از فعالیت انقلابی خود را در المان و ترکیه سپری کرد.

در زمانی که از هر سو صدای سازش با مرتجعین حاکم بر مردم ایران گوش ها را کر می کرد، در زمانی که گروهی از زنان به قیمت فروختن منافع اکثریت زنان ایران به نواله ای از سوی مرتجعین اسلامی دل بسته بودند و بسیاری از اپوزیسیون خارج کشور نام این حقارت را، «درایت و موقعیت شناسی» ارزیابی می کردند، مینا (نسرين) و عده ای از فعالان جنبش زنان «کمیته زنان هشت مارس» و سپس سازمان زنان هشت مارس (ایران-افغانستان) را در سال ۱۹۹۸ به عنوان تشکیلی انقلابی که برای رهائی زنان از هر شکل ستم و استثمار مبارزه می کند، بنیان گذاشتند.

ثابت امروز دیگر افشای ارتجاع زن ستیز اسلامی کار ساده ای باشد، اما در آن روزها که تب خاتمی و «اصلاحات» ارتجاعی همه گیر شده بود، کار آسانی نبود. مینا اما در افشای این ترفند پیگیر و جدی بود. او در جمعیت زنان شرکت می کرد. به کسانی که دچار تب گرفتگی خاتمی شده بودند هشدار می داد که خورشیدشان کاغذی است و بر این باور بود که اولین گام رهائی زنان در ایران سرنگونی کلیت نظام زن ستیز جمهوری اسلامی است.

و فقط دشمنی مریدان نظام جمهوری اسلامی و طرفداران دوم خرداد را به جان نخرید. او یار و یاور هر زن ستمدیده ای بود. نه فقط بی عدالتی و ستم را بر نمی تابید، حاضر نبود «فعال زنی» باشد که مقبول جامعه مردسالار است، پس گاه با دشمنی و تهدید مردانی روبرو می شد که فکر می کردند او کاخ کوچک ستمگری خانگی شان را

تهدید می کند. او به زنان می آموخت که ستم چیست و چرا نباید به روابط ستمگرانه تن دهند. مینا محبوب زنانی بود که او را می شناختند و در موردش شنیده بودند. مینا معلم بود و دانش آموز. می گفت من، هم یاد می دهم و هم می آموزم.

آن عده از زنان و مردان انقلابی و مبارز افغانستان که او را می شناختند احترام و علاقه عمیقی به او داشتند. چون حس می کردند که مینا انترناسیونالیسم را نه فقط باور دارد بلکه آن را زندگی می کند. فضای فعالیت در میان زنان و مردان افغان که طعم تلخ شوونیسم ایرانی را چشیده بودند، آسان نبود. اما وی با صبوری و متانت تحمل می کرد تا نشان دهد که جنبش انقلابی زنان در ایران که او خود عضوی از آن بود انترناسیونالیسم را نه به عنوان درس خلاق بلکه بخش لاینفکی از پیشروی جنبش زنان در ایران و سراسر جهان می داند.

مینا زندگی خود را در کمان رهائی انسان ها از هرگونه ستم و استثمار گذاشت. او در پیچ و خم حوادث، افت جنبش انقلابی در ایران و جهان، یأس ها و سرخوردگی ها، هرگز ذره ای در انتخاب راه و وقف زندگی خود برای تغییر انقلابی جهان تردید نکرد. او معنای بودن خود را در تلاش برای تغییر و تحول می دید و پیشترها از هر فرصتی که دست می داد، زیستن برای ساختن آینده شایسته را در شعر می سرود. اشعار به جا مانده از او جلوه هائی از ژرفنای درون و گستره مفهوم زندگی در نزد اوست.

مینا پیش از رفتن «مرگ را سرودی کرد سرزنده تر از زندگی»! ما را ترک کرد اما رد او بر ساحل زندگی بر قدرت باقی است. او در خاطر همه زنان و مردانی جای خواهد گرفت که ارزش تلاش برای ساختن جهانی که شایسته ی زیستن باشد، را می دانند. او امروز و همیشه در خاطره همه ستمدیده گانی خواهد ماند که پیشروان و باران پیگیر خود را در مبارزه برای رهائی از جهان ستم و استثمار و جهل، ارج می گذارند. این چنین بود که مینا سرود ماندگار زندگی شد.

ندوه از دست دادن این رفیق گرامی را به جنبش انقلابی زنان، یاران، دوستان، آشنایان و به خانواده اش تسلیت می گوئیم.

بادش و خاطره اش پایدار و گرامی باد!

سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان)
ژانویه ۲۰۱۱